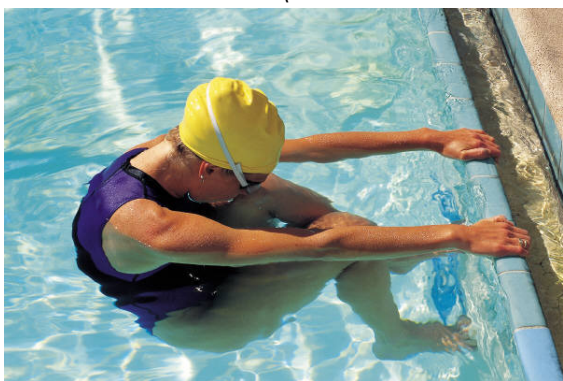

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

In *Mijn weekblad* gaat het deze week weer over een paar schandalen. Er is keuze genoeg. De voormalige Rabo-renner Rasmussen deed een boekje open over de dopingpraktijken in deze wielerploeg, terwijl de bank bovendien onder vuur lag wegens gesjoemel met de rente.

Het schandaal van de doping

Volgens de kranten en de televisie is er tegenwoordig maar één ding belangrijk bij het beoordelen van een sportprestatie: is er wel of niet doping gebruikt? Langs die maatlat wordt iedere winnaar gemeten. Ontkennen heeft geen zin, want de ontkenner wordt bij voorbaat gewantrouwd. Langzaam maar zeker verziekt dit een wereld die vanouds zijn glorie dankte aan grensverleggende prestaties. Record na record werd in de boeken bijgeschreven. Nu plaatst men alleen nog vraagtekens.

Voor het uiten van een afwijkende opinie schrik ik meestal niet terug. Zo ook in deze kwestie. Wat is er eigenlijk mis met doping? Of beter gezegd: met medische begeleiding die tot betere prestaties leidt? Sportartsen zijn geen nieuw verschijnsel. Ze hebben al vele tientallen jaren hun werk gedaan, zorgend voor een optimale conditie, voor spierversterkende middelen, voor opbouwende voeding.

En toen kwam er die term “verboden middelen”. Hoezo verboden? Ja, zegt men dan, als je door zo’n middel beter presteert dan je concurrent die dat middel niet heeft gebruikt, dan is dat niet eerlijk. Maar als de een beter presteert dan de ander omdat hij meer uren heeft getraind, gaan we dan bepalen hoeveel uren je mag trainen? Die concurrent kan dat middel toch ook gaan gebruiken?

In de wielwereld is dat op een bepaald moment ook gebeurd. Achteraf blijkt dat ze allemaal verboden middelen gebruikten. Maar dan is de winnaar toch nog altijd de beste van een hele groep gelijkwaardige concurrenten?

Ik zal voor mijn mening wel niet de handen op elkaar krijgen, maar ik pleit voor bezinning. Als men streeft naar steeds beter, sneller en hoger, moet men ook “doping” toestaan.

Het schandaal van de rente

Het manipuleren van de rente is de Rabobank wel opgebroken. Niet alleen een forse boete, maar ook het verlies van de goede naam doen pijn. Dat kwam er na al die wielerschandalen nog bij. Het is duidelijk dat de oorzaak voor die misstanden was gelegen in de bonussystemen. Die hebben de wereld al veel last bezorgd. Het was en is de kat op het spek binden. Geef mensen de kans om met weinig moeite rijk te worden en ze worden al gauw blinde graaiers. ’t Is de aard van het beestje.

Het afluisterschandaal

Dat de Amerikaanse geheime dienst iedereen af luistert houdt nog steeds de gemoederen bezig. Ze doen dat via de populaire zoekmachines Google en Yanoo. Al die protesten halen weinig uit. Er is maar één actie waarvoor de Amerikanen gevoelig zouden zijn. De rest van de wereld zou deze monsters moeten afschaffen en een eigen zoekmachine moeten creëren. Dat zou hen schaden waar het echt pijn doet: in de portemonnee. Maar vermoedelijk zijn we voor zo’n actie al te laat.